

אוגוסט 2021

רופא/ה נכבד/ה, רוקח/ת נכבד/ה,

הנדון : Kesimpta
Solution for injection in prefilled pen
תכשיר חדש

אנו מבקשים להודיעכם על רישומו של תכשיר חדש קיסיםפטה.

התכשיר רשום בישראל להתוויה הבאה:

Kesimpta is indicated for the treatment of adult patients with relapsing forms of multiple sclerosis (RMS) with active disease defined by clinical or imaging features.

Ofatumumab 50 MG/ML : המרכיב הפעיל:

העלון לרופא והעלון לצרכן נשלחו למאגר התרופות שבאתר משרד הבריאות, וניתן לקבלם מודפסים על-ידי פניה לבעל הרישום.

בברכה,

דבי מיכאלי
רוקחת ממונה

1. NAME OF THE MEDICINAL PRODUCT

Kesimpta
20 mg solution for injection in pre-filled pen

2. QUALITATIVE AND QUANTITATIVE COMPOSITION

Kesimpta 20 mg solution for injection in pre-filled pen

Each pre-filled pen contains 20 mg ofatumumab in 0.4 ml solution (50 mg/ml).

Ofatumumab is a fully human monoclonal antibody produced in a murine cell line (NS0) by recombinant DNA technology.

For the full list of excipients, see section 6.1.

3. PHARMACEUTICAL FORM

Solution for injection (injection) in pre-filled pen (Sensoready Pen)

The solution is clear to slightly opalescent, and colourless to slightly brownish-yellow.

4. CLINICAL PARTICULARS

4.1 Therapeutic indications

Kesimpta is indicated for the treatment of adult patients with relapsing forms of multiple sclerosis (RMS) with active disease defined by clinical or imaging features (see section 5.1).

4.2 Posology and method of administration

Treatment should be initiated by a physician experienced in the management of neurological conditions.

Posology

The recommended dose is 20 mg ofatumumab administered by subcutaneous injection with:

- initial dosing at weeks 0, 1 and 2, followed by
- subsequent monthly dosing, starting at week 4.

Missed doses

If an injection is missed, it should be administered as soon as possible without waiting until the next scheduled dose. Subsequent doses should be administered at the recommended intervals.

Special populations

Adults over 55 years old

No studies have been performed in MS patients over 55 years old. Based on the limited data available, no dose adjustment is considered necessary in patients over 55 years old (see section 5.2).

Renal impairment

Patients with renal impairment are not expected to require dose modification (see section 5.2).

Hepatic impairment

Patients with hepatic impairment are not expected to require dose modification (see section 5.2).

Paediatric population

Kesimpta is not indicated for children and adolescents under 18 years old

The safety and efficacy of Kesimpta in children aged 0 to 18 years have not yet been established.

No data are available.

Method of administration

This medicinal product is intended for patient self-administration by subcutaneous injection.

The usual sites for subcutaneous injections are the abdomen, the thigh and the upper outer arm.

The first injection should be performed under the guidance of a healthcare professional (see section 4.4).

Comprehensive instructions for administration are provided in the package leaflet.

4.3 Contraindications

Hypersensitivity to the active substance or to any of the excipients listed in section 6.1.

Patients in a severely immunocompromised state (see section 4.4).

Severe active infection until resolution (see section 4.4).

Known active malignancy.

4.4 Special warnings and precautions for use

Injection-related reactions

Patients should be informed that injection-related reactions (systemic) could occur, generally within 24 hours and predominantly following the first injection (see section 4.8). Only limited benefit of premedication with steroids was seen in RMS clinical studies. Injection-related reactions can be managed with symptomatic treatment, should they occur. Therefore, use of premedication is not required.

Injection site reaction (local) symptoms observed in clinical studies included erythema, swelling, itching and pain (see section 4.8).

The first injection should be performed under the guidance of an appropriately trained healthcare professional (see section 4.2).

Infections

It is recommended to evaluate the patient's immune status prior to initiating therapy.

Based on its mode of action and available clinical experience, ofatumumab has the potential for an increased risk of infections (see section 4.8).

Administration should be delayed in patients with an active infection until the infection is resolved.

Ofatumumab must not be given to patients in a severely immunocompromised state (e.g. significant neutropenia or lymphopenia).

Progressive multifocal leukoencephalopathy

Since John Cunningham (JC) virus infection resulting in progressive multifocal leukoencephalopathy (PML) has been observed in patients treated with anti-CD20 antibodies, other MS therapies, and ofatumumab at substantially higher doses in oncology indications, physicians should be vigilant for medical history of PML and for any clinical symptoms or MRI findings that may be suggestive of PML. If PML is suspected, treatment with ofatumumab should be suspended until PML has been excluded.

Hepatitis B virus reactivation

Hepatitis B reactivation has occurred in patients treated with anti-CD20 antibodies, which in some cases resulted in fulminant hepatitis, hepatic failure and death.

Patients with active hepatitis B disease should not be treated with ofatumumab. HBV screening should be performed in all patients before initiation of treatment. As a minimum, screening should include hepatitis B surface antigen (HBsAg) and hepatitis B core antibody (HBcAb) testing. These can be complemented with other appropriate markers as per local guidelines. Patients with positive hepatitis B serology (either HBsAg or HBcAb) should consult a liver disease expert before the start of treatment and should be monitored and managed following local medical standards to prevent hepatitis B reactivation.

Treatment of severely immunocompromised patients

Patients in a severely immunocompromised state must not be treated until the condition resolves (see section 4.3).

It is not recommended to use other immunosuppressants concomitantly with ofatumumab except corticosteroids for symptomatic treatment of relapses.

Vaccinations

All immunisations should be administered according to immunisation guidelines at least 4 weeks prior to initiation of ofatumumab for live or live-attenuated vaccines and, whenever possible, at least 2 weeks prior to initiation of ofatumumab for inactivated vaccines.

Ofatumumab may interfere with the effectiveness of inactivated vaccines.

The safety of immunisation with live or live-attenuated vaccines following ofatumumab therapy has not been studied. Vaccination with live or live-attenuated vaccines is not recommended during treatment and after discontinuation until B-cell repletion (see section 4.5). The median time to B-cell recovery to the lower limit of normal (LLN, defined as 40 cells/ μ l) or baseline value is 24.6 weeks post treatment discontinuation based on data from phase III studies (see section 5.1).

Vaccination of infants born to mothers treated with ofatumumab during pregnancy

In infants of mothers treated with ofatumumab during pregnancy live or live-attenuated vaccines should not be administered before the recovery of B-cell counts has been confirmed. Depletion of B cells in these infants may increase the risks from live or live-attenuated vaccines.

Inactivated vaccines may be administered as indicated prior to recovery from B-cell depletion, however assessment of vaccine immune responses, including consultation with a qualified specialist, should be considered to determine whether a protective immune response was mounted (see section 4.6).

Sodium content

This medicinal product contains less than 1 mmol sodium (23 mg) per dose, that is to say essentially 'sodium-free'.

4.5 Interaction with other medicinal products and other forms of interaction

No interaction studies have been performed, as no interactions are expected via cytochrome P450 enzymes, other metabolising enzymes or transporters.

Vaccinations

The safety of and the ability to generate a primary or anamnestic (recall) response to immunisation with live, live-attenuated or inactivated vaccines during ofatumumab treatment has not been investigated. The response to vaccination could be impaired when B cells are depleted. It is recommended that patients complete immunisations prior to the start of ofatumumab therapy (see section 4.4).

Other immunosuppressive or immune-modulating therapies

The risk of additive immune system effects should be considered when co-administering immunosuppressive therapies with ofatumumab.

When initiating ofatumumab after other immunosuppressive therapies with prolonged immune effects or initiating other immunosuppressive therapies with prolonged immune effects after ofatumumab, the duration and mode of action of these medicinal products should be taken into account because of potential additive immunosuppressive effects (see section 5.1).

4.6 Fertility, pregnancy and lactation

Women of childbearing potential

Women of childbearing potential should use effective contraception (methods that result in less than 1% pregnancy rates) while receiving Kesimpta and for 6 months after the last administration of Kesimpta.

Pregnancy

There is a limited amount of data from the use of ofatumumab in pregnant women. Ofatumumab may cross the placenta and cause foetal B-cell depletion based on findings from animal studies (see section 5.3). No teratogenicity was observed after intravenous administration of ofatumumab to pregnant monkeys during organogenesis.

Transient peripheral B-cell depletion and lymphocytopenia have been reported in infants born to mothers exposed to other anti-CD20 antibodies during pregnancy. The potential duration of B-cell depletion in infants exposed to ofatumumab *in utero*, and the impact of B-cell depletion on the safety and effectiveness of vaccines, are unknown (see sections 4.4 and 5.1).

Treatment with ofatumumab should be avoided during pregnancy unless the potential benefit to the mother outweighs the potential risk to the foetus.

To help determine the effects of ofatumumab in pregnant women, healthcare professionals are encouraged to report all pregnancy cases and complications that happen during treatment or within 6 months after the last dose of ofatumumab to the local representative of the marketing authorisation holder, in order to allow monitoring of these patients through the PRenancy outcomes Intensive Monitoring programme (PRIM). In addition, all adverse pregnancy events should be reported via the national reporting form : <https://sideeffects.health.gov.il/>.

Lactation

The use of ofatumumab in women during lactation has not been studied. It is unknown whether ofatumumab is excreted in human milk. In humans, excretion of IgG antibodies in milk occurs during

the first few days after birth, which is decreasing to low concentrations soon afterwards. Consequently, a risk to the breast-fed child cannot be excluded during this short period. Afterwards, ofatumumab could be used during breast-feeding if clinically needed. However, if the patient was treated with ofatumumab up to the last few months of pregnancy, breast-feeding can be started immediately after birth.

Fertility

There are no data on the effect of ofatumumab on human fertility.

Non-clinical data did not indicate potential hazards for humans based on male and female fertility parameters assessed in monkeys.

4.7 Effects on ability to drive and use machines

Kesimpta has no or negligible influence on the ability to drive and use machines.

4.8 Undesirable effects

Summary of the safety profile

The most important and frequently reported adverse reactions are upper respiratory tract infections (39.4%), systemic injection-related reactions (20.6%), injection-site reactions (10.9%) and urinary tract infections (11.9%) (see section 4.4 and below subsection “Description of selected adverse reactions” for further details).

Tabulated list of adverse reactions

Adverse reactions that have been reported in association with the use of ofatumumab in pivotal RMS clinical studies are listed by MedDRA system organ class in Table 1. Within each system organ class, the adverse reactions are ranked by frequency, with the most frequent reactions first. Within each frequency grouping, adverse reactions are presented in order of decreasing seriousness. In addition, the corresponding frequency category for each adverse reaction is based on the following convention: very common ($\geq 1/10$); common ($\geq 1/100$ to $< 1/10$); uncommon ($\geq 1/1,000$ to $< 1/100$); rare ($\geq 1/10,000$ to $< 1/1,000$); very rare ($< 1/10,000$).

Table 1 Tabulated list of adverse reactions

Infections and infestations	
Very common	Upper respiratory tract infections ¹ Urinary tract infections ²
Common	Oral herpes
General disorders and administration site conditions	
Very common	Injection-site reactions (local)
Injury, poisoning and procedural complications	
Very common	Injection-related reactions (systemic)
Investigations	
Common	Blood immunoglobulin M decreased
¹ Grouping of preferred terms (PTs) was considered for ADR frequency determination and includes the following: nasopharyngitis, upper respiratory tract infection, influenza, sinusitis, pharyngitis, rhinitis, viral upper respiratory infection, tonsillitis, acute sinusitis, pharyngotonsillitis, laryngitis, pharyngitis streptococcal, viral rhinitis, sinusitis bacterial, tonsillitis bacterial, viral pharyngitis, viral tonsillitis, chronic sinusitis, nasal herpes, tracheitis. ² Grouping of preferred terms (PTs) was considered for ADR frequency determination and includes the following: urinary tract infection, cystitis, escherichia urinary tract infection, asymptomatic bacteriuria, bacteriuria.	

Description of selected adverse reactions

Infections

In the RMS phase III clinical studies, the overall rate of infections and serious infections in patients treated with ofatumumab was similar to patients who were treated with teriflunomide (51.6% vs 52.7%, and 2.5% vs 1.8%, respectively). Two patients (0.2%) discontinued and 11 patients (1.2%) temporarily interrupted study treatment due to a serious infection.

Upper respiratory tract infections

In these studies, 39.4% of ofatumumab-treated patients experienced upper respiratory tract infections compared to 37.8% of teriflunomide-treated patients. The infections were predominantly mild to moderate and mostly consisted of nasopharyngitis, upper respiratory tract infection and influenza.

Injection-related reactions

In the RMS phase III clinical studies, injection-related reactions (systemic) were reported in 20.6% of patients treated with ofatumumab.

The incidence of injection-related reactions was highest with the first injection (14.4%), decreasing significantly with subsequent injections (4.4% with second, <3% from third injection). Injection-related reactions were mostly (99.8%) mild to moderate in severity. Two (0.2%) ofatumumab-treated MS patients reported serious injection-related reactions but not life-threatening. The most frequently reported symptoms ($\geq 2\%$) included fever, headache, myalgia, chills and fatigue.

Injection-site reactions

In the RMS phase III clinical studies, injection-site reactions (local) were reported in 10.9% of patients treated with ofatumumab.

Local reactions at the administration site were very common. Injection-site reactions were all mild to moderate in severity and non-serious in nature. The most frequently reported symptoms ($\geq 2\%$) included erythema, pain, itching and swelling.

Laboratory abnormalities

Immunoglobulins

During the course of the RMS phase III clinical studies, decrease in mean value of immunoglobulin M (IgM) (30.9% decrease after 48 weeks and 38.8% decrease after 96 weeks) was observed and no association with risk of infections, including serious infections, was shown.

In 14.3% of patients, treatment with ofatumumab resulted in a decrease in IgM that reached a value below 0.34 g/l.

Ofatumumab was associated with a transient decrease of 4.3% in mean immunoglobulin G (IgG) levels after 48 weeks of treatment but an increase of 2.2% after 96 weeks.

Reporting of suspected adverse reactions

Reporting suspected adverse reactions after authorisation of the medicinal product is important. It allows continued monitoring of the benefit/risk balance of the medicinal product. Any suspected adverse events should be reported to the Ministry of Health according to the National Regulation by using an online form <https://sideeffects.health.gov.il/>.

4.9 Overdose

Doses up to 700 mg have been administered in clinical studies with MS patients without dose-limiting toxicity. In the event of overdose, it is recommended that the patient be monitored for any signs or symptoms of adverse reactions and appropriate symptomatic treatment be instituted as necessary.

Ofatumumab has been previously used in chronic lymphocytic leukaemia (CLL) indications, at doses up to 2,000 mg administered intravenously via infusion. Ofatumumab administered via subcutaneous injection has not been assessed and is not approved for these indications, and must not be used for the treatment of oncology indications.

5. PHARMACOLOGICAL PROPERTIES

5.1 Pharmacodynamic properties

Pharmacotherapeutic group: selective immunosuppressants, ATC code: L04AA52

Mechanism of action

Ofatumumab is a fully human anti-CD20 monoclonal immunoglobulin G1 (IgG1) antibody. The CD20 molecule is a transmembrane phosphoprotein expressed on B lymphocytes from the pre-B to mature B lymphocyte stage. The CD20 molecule is also expressed on a small fraction of activated T cells.

The binding of ofatumumab to CD20 induces lysis of CD20+ B cells primarily through complement-dependent cytotoxicity (CDC) and, to a lesser extent, through antibody-dependent cell-mediated cytotoxicity (ADCC). Ofatumumab has also been shown to induce cell lysis in both high and low CD20 expressing cells. CD20-expressing T cells are also depleted by ofatumumab.

Pharmacodynamic effects

B-cell depletion

In the RMS clinical studies using ofatumumab 20 mg every 4 weeks, after an initial dose regimen of 20 mg on days 1, 7, and 14, administration resulted in a rapid and sustained reduction of B cells to below LLN (defined as 40 cells/ μ l) as early as two weeks after treatment initiation. Before initiation of the maintenance phase starting at week 4, total B-cell levels of <10 cells/ μ l were reached in 94% of patients, increasing to 98% of patients at week 12, and were sustained for as long as 120 weeks (i.e. while on study treatment).

B-cell repletion

Data from RMS phase III clinical studies indicate a median time to B-cell recovery to LLN or baseline value of 24.6 weeks post treatment discontinuation. PK-B cell modelling and simulation for B-cell repletion corroborate this data, predicting median time to B-cell recovery to LLN of 23 weeks post treatment discontinuation.

Immunogenicity

In RMS phase III studies, the overall incidence of treatment-induced anti-drug antibodies (ADAs) was 0.2% (2 of 914) in ofatumumab-treated patients and no patients with treatment enhancing or neutralising ADA were identified. The impact of positive ADA titers on PK, safety profile or B-cell kinetics cannot be assessed given the low incidence of ADA associated with ofatumumab.

Clinical efficacy and safety

The efficacy and safety of ofatumumab were evaluated in two randomised, double-blind, active-controlled phase III pivotal studies of identical design (Study 1 [ASCLEPIOS I] and Study 2 [ASCLEPIOS II]) in patients with relapsing forms of MS (RMS) aged 18 to 55 years, a disability status at screening with an Expanded Disability Status Scale (EDSS) score from 0 to 5.5, and who had experienced at least one documented relapse during the previous year or two relapses during the previous two years or positive gadolinium (Gd)-enhancing MRI scan during the previous year. Both newly diagnosed patients and patients switching from their current treatment were enrolled.

In the two studies, 927 and 955 patients with RMS, respectively, were randomised 1:1 to receive either ofatumumab 20 mg subcutaneous injections every 4 weeks starting at week 4 after an initial dosing regimen of three weekly 20 mg doses in the first 14 days (on days 1, 7 and 14) or teriflunomide 14 mg capsules orally once daily. Patients also received matching placebo corresponding to the other treatment arm to ensure blinding (double-dummy design).

The treatment duration for individual patients was variable based on when the end of study criteria were met. Across both studies, the median treatment duration was 85 weeks, 33.0% of patients in the ofatumumab group vs 23.2% of patients in the teriflunomide group were treated more than 96 weeks.

Demographics and baseline characteristics were well-balanced across treatment arms and both studies (see Table 2). Mean age was 38 years, mean disease duration was 8.2 years since onset of first symptom, and mean EDSS score was 2.9; 40% of patients had not been previously treated with a disease-modifying therapy (DMT) and 40% had gadolinium (Gd)-enhancing T1 lesions on their baseline MRI scan.

The primary efficacy endpoint of both studies was the annualised rate of confirmed relapses (ARR) based on EDSS. Key secondary efficacy endpoints included the time to disability worsening on EDSS (confirmed at 3 months and 6 months), defined as an increase in EDSS of ≥ 1.5 , ≥ 1 , or ≥ 0.5 in patients with a baseline EDSS of 0, 1 to 5, or ≥ 5.5 , respectively. Further key secondary endpoints included the number of Gd-enhancing T1 lesions per MRI scan and the annualised rate of new or enlarging T2 lesions. Disability-related key secondary endpoints were evaluated in a meta-analysis of combined data from ASCLEPIOS Study 1 and Study 2, as defined in the study protocols.

Table 2 Demographics and baseline characteristics

Characteristics	Study 1 (ASCLEPIOS I)		Study 2 (ASCLEPIOS II)	
	Ofatumumab (N=465)	Teriflunomide (N=462)	Ofatumumab (N=481)	Teriflunomide (N=474)
Age (mean $\pm$ standard deviation; years)	39 $\pm$ 9	38 $\pm$ 9	38 $\pm$ 9	38 $\pm$ 9
Sex (female; %)	68.4	68.6	66.3	67.3
Duration of MS since diagnosis (mean/median; years)	5.77 / 3.94	5.64 / 3.49	5.59 / 3.15	5.48 / 3.10
Previously treated with DMTs (%)	58.9	60.6	59.5	61.8
Number of relapses in last 12 months	1.2	1.3	1.3	1.3
EDSS score (mean/median)	2.97 / 3.00	2.94 / 3.00	2.90 / 3.00	2.86 / 2.50
Mean total T2 lesion volume (cm ³)	13.2	13.1	14.3	12.0
Patients with Gd+ T1 lesions (%)	37.4	36.6	43.9	38.6
Number of Gd+ T1 lesions (mean)	1.7	1.2	1.6	1.5

The efficacy results for both studies are summarised in Table 3 and Figure 1.

In both phase III studies, ofatumumab compared to teriflunomide demonstrated a significant reduction in the annualised relapse rate of 50.5% and 58.5%, respectively.

The pre-specified meta-analysis of combined data showed that ofatumumab compared to teriflunomide significantly reduced the risk of 3-month confirmed disability progression (CDP) by 34.4% and the risk of 6-month CDP by 32.5% (see Figure 1).

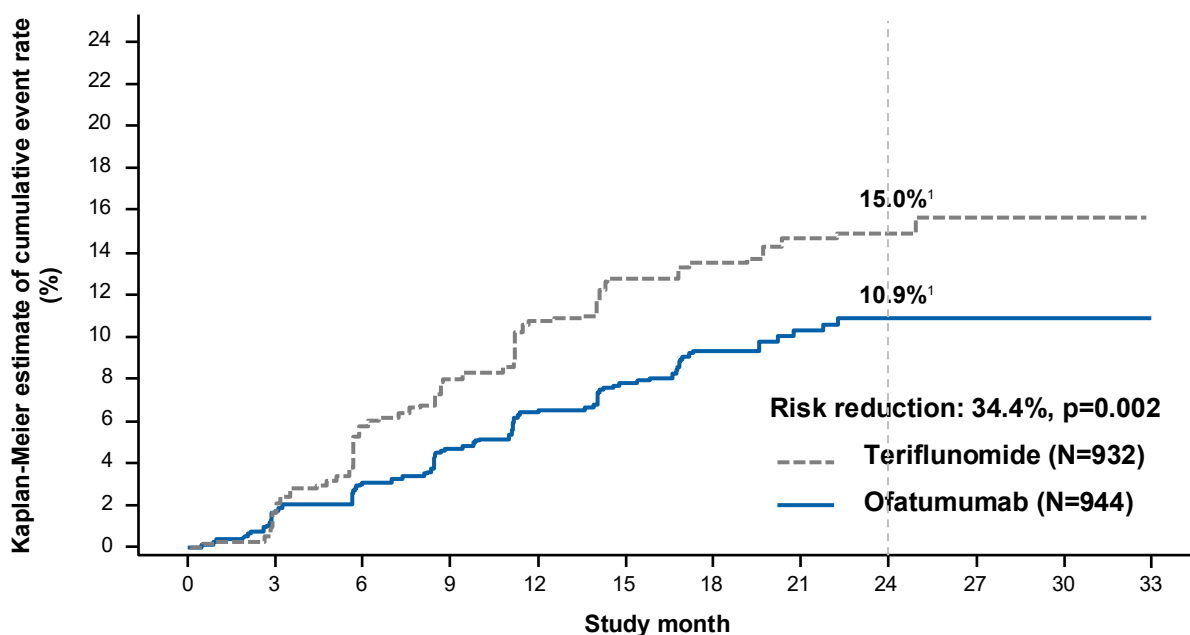
Ofatumumab compared to teriflunomide significantly reduced the number of Gd-enhancing T1 lesions by 95.9% and the rate of new or enlarging T2 lesions by 83.5% (values represent mean reductions for the combined studies).

A similar effect of ofatumumab on the key efficacy results compared to teriflunomide was observed across the two phase III studies in exploratory subgroups defined by sex, age, body weight, prior non-steroid MS therapy, and baseline disability and disease activity.

Table 3 Overview of key results from phase III studies in RMS

Endpoints	Study 1 (ASCLEPIOS I)		Study 2 (ASCLEPIOS II)	
	Ofatumumab 20 mg (n=465)	Teriflunomide 14 mg (n=462)	Ofatumumab 20 mg (n=481)	Teriflunomide 14 mg (n=474)
Endpoints based on separate studies				
Annualised relapse rate (ARR) (primary endpoint) ¹	0.11	0.22	0.10	0.25
Rate reduction	50.5% (p<0.001)		58.5% (p<0.001)	
Mean number of T1 Gd-enhancing lesions per MRI scan	0.0115	0.4523	0.0317	0.5141
Relative reduction	97.5% (p<0.001)		93.8% (p<0.001)	
Number of new or enlarging T2 lesions per year	0.72	4.00	0.64	4.15
Relative reduction	81.9% (p<0.001)		84.5% (p<0.001)	
Endpoints based on pre-specified meta-analyses				
Proportion of patients with 3-month confirmed disability progression ² Risk reduction	10.9% ofatumumab vs. 15.0% teriflunomide 34.4% (p=0.002)			
Proportion of patients with 6-month confirmed disability progression ² Risk reduction	8.1% ofatumumab vs. 12.0% teriflunomide 32.5% (p=0.012)			
¹ Confirmed relapses (accompanied by a clinically relevant change in the EDSS).				
² Kaplan-Meier estimates at 24 months. 3- and 6-month CDP were assessed based on prospectively planned analysis of the combined data from the two phase III studies and defined as a clinically meaningful increase in the EDSS sustained for at least 3 or 6 months, respectively. A clinically meaningful increase in EDSS is defined as an increase of at least 1.5 points if the baseline EDSS score was 0, an increase of at least 1.0 point if the baseline EDSS score was 1.0–5.0, and an increase of at least 0.5 points if the baseline EDSS score was 5.5 or greater.				

Figure 1 Time to first 3-month CDP by treatment (ASCLEPIOS Study 1 and Study 2 combined, full analysis set)

Number of patients at risk												
	0	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	33
Ofatumumab	944	908	878	844	810	784	534	319	176	49	1	0
Teriflunomide	932	901	841	804	756	718	478	298	146	41	1	0

¹ The numbers shown on the curves represent Kaplan-Meier estimates of the risk of the event at 24 months (marked by the vertical dashed line).

In the phase III studies, the proportion of patients with adverse events (AEs) (83.6% vs 84.2%) and the AEs leading to discontinuation (5.7% vs 5.2%) were similar in the ofatumumab and teriflunomide groups.

5.2 Pharmacokinetic properties

Absorption

A monthly subcutaneous dose of 20 mg leads to a mean AUC_{tau} of 483 $\mu\text{g}\cdot\text{h}/\text{ml}$ and a mean C_{max} of 1.43 $\mu\text{g}/\text{ml}$ at steady state.

After subcutaneous administration, ofatumumab is believed to be predominantly absorbed via the lymphatic system similarly to other therapeutic monoclonal antibodies.

Distribution

The volume of distribution at steady state was estimated to be 5.42 litres following repeated subcutaneous administration of ofatumumab at a dose of 20 mg.

Biotransformation

Ofatumumab is a protein for which the expected metabolic pathway is degradation to small peptides and amino acids by ubiquitous proteolytic enzymes.

Elimination

Ofatumumab is eliminated in two ways: a target-mediated route that is related to binding to B cells and a target-independent route mediated by non-specific endocytosis followed by intracellular

catabolism, as with other IgG molecules. B cells present at baseline result in a greater component of target-mediated clearance of ofatumumab at the start of therapy. Ofatumumab dosing leads to potent depletion of B cells resulting in reduced overall clearance.

The half-life at steady state was estimated to be approximately 16 days following repeated subcutaneous administration of ofatumumab at a dose of 20 mg.

Linearity/non-linearity

Ofatumumab had non-linear pharmacokinetics related to its decreasing clearance over time.

Special populations

Adults over 55 years old

There are no dedicated pharmacokinetic studies of ofatumumab in patients over 55 years old due to limited clinical experience (see section 4.2).

Gender

Gender had a modest (12%) effect on ofatumumab central volume of distribution in a cross-study population analysis, with higher C_{max} and AUC values observed in female patients (48% of the patients in this analysis were male and 52% were female); these effects are not considered clinically relevant, and no dose adjustment is recommended.

Body weight

Based on the results of a cross-study population analysis, body weight was identified as a covariate of exposure (C_{max} and AUC) to ofatumumab in RMS subjects. However, body weight did not affect safety and efficacy measures evaluated in the clinical studies; therefore, dose adjustment is not required.

Renal impairment

No specific studies of ofatumumab in patients with renal impairment have been performed.

Patients with mild renal impairment were included in clinical studies. There is no experience in patients with moderate and severe renal impairment. However, as ofatumumab is not excreted via urine, it is not expected that patients with renal impairment require dose modification.

Hepatic impairment

No studies of ofatumumab in patients with hepatic impairment have been performed.

Since hepatic metabolism of monoclonal antibodies such as ofatumumab is negligible, hepatic impairment is not expected to impact its pharmacokinetics. Therefore, it is not expected that patients with hepatic impairment require dose modification.

5.3 Preclinical safety data

Non-clinical data revealed no special hazard for humans based on conventional studies of repeated dose toxicity including safety pharmacology endpoints.

Neither carcinogenicity nor mutagenicity studies have been conducted with ofatumumab. As an antibody, ofatumumab is not expected to interact directly with DNA.

The embryo-foetal development (EFD) and the enhanced pre/post-natal development (ePPND) studies in monkeys showed that exposure to ofatumumab given intravenously during gestation caused no maternal toxicity, no teratogenicity, and no adverse effects on embryo-foetal and pre/post-natal development.

In these studies, ofatumumab was detected in the blood of the foetuses and infants, confirming placental transfer and foetal exposure to ofatumumab persisting post-natally (long half-life of the monoclonal antibody). Exposure to ofatumumab during gestation led to the expected depletion of CD20+ B cells in maternal animals and their foetuses and infants, along with a reduced spleen weight (without histological correlate) in foetuses and a reduced humoral immune response to keyhole limpet haemocyanin (KLH) in infants at high doses. All these changes were reversible during the 6-month post-natal period. In infants, early post-natal mortality was observed at a dose 160 times higher than the therapeutic dose (on AUC basis) and was likely due to potential infections secondary to immunomodulation. The NOAEL related to the pharmacological activity of ofatumumab in infants of the ePPND study leads to an AUC-based safety margin of at least 22-fold when maternal exposure at the NOAEL is compared with human exposure at the therapeutic dose of 20 mg monthly.

In a dedicated monkey fertility study, male and female fertility endpoints were unaffected.

6. PHARMACEUTICAL PARTICULARS

6.1 List of excipients

L-arginine
Sodium acetate trihydrate
Sodium chloride
Polysorbate 80
Disodium edetate dihydrate
Hydrochloric acid (for pH adjustment)
Water for injections

6.2 Incompatibilities

In the absence of compatibility studies, this medicinal product must not be mixed with other medicinal products.

6.3 Shelf life

The expiry date of the product is indicated on the packaging materials

6.4 Special precautions for storage

Kesimpta 20 mg solution for injection in pre-filled pen

Store in a refrigerator (2°C - 8°C). Do not freeze.
Keep the pre-filled pen in the outer carton in order to protect from light.

6.5 Nature and contents of container

Kesimpta 20 mg solution for injection in pre-filled pen

Kesimpta is supplied in a single-use glass syringe, equipped with a stainless steel needle, a plunger stopper and a rigid needle shield. The syringe is assembled into an auto-injector.

Kesimpta is available in unit packs containing 1 pre-filled pen

6.6 Special precautions for disposal and other handling

Instructions for handling of the pre-filled pen

Before injection, the pre-filled pen should be taken out of the refrigerator for about 15 to 30 minutes to allow it to reach room temperature. The pre-filled pen should be kept in the original carton until ready to use, and the cap should not be removed until just before the injection is performed. Prior to use, the solution should be inspected visually by looking through the viewing window. The pre-filled pen should not be used if the liquid contains visible particles or is cloudy.

Comprehensive instructions for administration are given in the package leaflet.

Disposal

Any unused medicinal product or waste material should be disposed of in accordance with local requirements.

7. REGISTRATION HOLDER AND IMPORTER

Novartis Israel Ltd.,
POB 7126, Tel-Aviv

Approved in July 2021

עלון לצרכן לפי תקנות הרוקחים (תכשירים) התשמ"ו - 1986

התרופה משווקת על פי מרשם רופא בלבד

קסימפטה Kesimpta

תמיסה להזרקה בעט מוכן לשימוש להזרקה תת-עורית

חומר פעיל:

כל 0.4 מ"ל של מזרק מוכן לשימוש מכיל 20 מ"ג אופטומומאב (ofatumumab).
כל 1 מ"ל מכיל קסימפטה שווה ערך ל- 50 מ"ג אופטומומאב.

חומרים בלתי פעילים ואלרגניים: ראה פרק 2 סעיף "מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה" ופרק 6 "מידע נוסף".

קרא בעיון את העלון עד סופו בטרם תשתמש בתרופה. עלון זה מכיל מידע תמציתי על התרופה. אם יש לך שאלות נוספות, פנה אל הרופא או אל הרוקח.
תרופה זו נרשמה לטיפול עבורך. אל תעביר אותה לאחרים. היא עלולה להזיק להם אפילו אם נראה לך כי מצבם הרפואי דומה.

1. למה מיועדת התרופה?

קסימפטה מיועדת לטיפול במבוגרים הסובלים מצורות נשנות של טרשת נפוצה (RMS - relapsing forms of multiple sclerosis) עם מחלה פעילה המוגדרת על ידי מאפיינים קליניים או הדמייתיים.

קבוצה תרפויטית: תרופות מדכאות חיסון סלקטיביות

איך עובדת קסימפטה
קסימפטה עובדת על ידי קשירה לקולטן בשם CD20 על פני תאי B. תאי B הם סוג של תאי דם לבנים המהווים חלק ממערכת החיסון (הגנות הגוף). בטרשת נפוצה, המערכת החיסונית תוקפת את שכבת המגן סביב תאי העצב. תאי B מעורבים בתהליך זה. קסימפטה מאתרת ומסלקת את תאי B ובכך מפחיתה את הסיכוי להישנות, מקלה על התסמינים ומאטה את התקדמות המחלה.

2. לפני השימוש בתרופה

אין להשתמש בתרופה אם:

- אתה רגיש (אלרגי) לאופטומומאב או לכל אחד מהמרכיבים הנוספים בתרופה זו (מפורטים בפרק 6).
- נאמר לך שאתה סובל מבעיות חמורות במערכת החיסון.
- אתה סובל מזיהום חמור.
- יש לך סרטן.

אזהרות מיוחדות הנוגעות לשימוש בתרופה

שוחח עם הרופא טרם השימוש בקסימפטה

- קסימפטה עלולה לגרום להפעלה מחדשת של נגיף הפטיטיס B. הרופא יבצע בדיקת דם על מנת לבדוק האם אתה מצוי בסיכון לזיהום בהפטיטיס B. אם בדיקה זו תראה שחלית בהפטיטיס B בעבר או שאתה נשא של נגיף הפטיטיס B, הרופא יבקש ממך לפנות למומחה.
- בטרם תתחיל טיפול בקסימפטה, הרופא עשוי לבדוק את מערכת החיסון שלך.
- אם אתה סובל מזיהום, הרופא עשוי להחליט שאינך יכול לקבל קסימפטה או עשוי לדחות את הטיפול שלך בקסימפטה עד אשר הזיהום יחלוף.
- הרופא יבדוק האם אתה זקוק לחיסונים בטרם תתחיל בטיפול בקסימפטה. אם אתה זקוק לחיסון מסוג המכונה חיסון חי או חי-מוחלש, הוא צריך להינתן לפחות 4 שבועות טרם תחילת הטיפול בקסימפטה. סוגים אחרים של חיסונים צריכים להינתן לפחות שבועיים טרם תחילת הטיפול בקסימפטה.

במהלך השימוש בקייסימפטה

דווח לרופא:

- אם הופיעה אצלך תגובה כללית הקשורה להזרקה או תגובה מקומית הקשורה למקום ההזרקה. אלו הן תופעות הלוואי השכיחות ביותר של קייסימפטה והן מתוארות בפרק 4. תופעות לוואי אלה בדרך כלל מתרחשות במהלך 24 שעות לאחר הזרקת קייסימפטה, במיוחד לאחר ההזרקה הראשונה. ההזרקה הראשונה צריכה להתבצע תחת הנחיית איש צוות רפואי.
  - אם אתה סובל מזיהום. אתה עלול לפתח זיהומים בקלות רבה יותר או זיהום שכבר קיים אצלך עלול להחמיר. הסיבה לכך היא שתאי החיסון בהם קייסימפטה מתמקדת מסייעים גם במלחמה בזיהום. הזיהומים עלולים להיות חמורים ולעיתים אף מסכני חיים.
  - אם אתה מתכנן לקבל חיסונים כלשהם. הרופא יאמר לך אם החיסון לו אתה זקוק הוא חיסון חי, חיסון חי-מוחלש או חיסון מסוג אחר. אין לקבל חיסונים חיים או חיים-מוחלשים במהלך הטיפול בקייסימפטה, מאחר שהדבר עלול להוביל לזיהום. סוגי חיסונים אחרים עשויים להיות פחות יעילים אם הם ניתנים במהלך הטיפול בקייסימפטה.
- דווח לרופא באופן מיידי אם תחוה את אחד התסמינים הבאים במהלך הטיפול בקייסימפטה, מאחר שהם עלולים להיות סימנים למצב חמור:
- אם אתה חושב שהטרשת הנפוצה מחמירה (כגון חולשה או שינוי ראייה) או אם אתה מבחין בתסמינים חדשים או חריגים כלשהם. תופעות אלו עלולות להעיד על הפרעה מוחית נדירה המכונה לויקואנצפלופתיה רב-מוקדית מתקדמת, אשר נגרמת על ידי זיהום נגיפי.

ילדים ומתבגרים

תרופה זו אינה מיועדת לילדים ומתבגרים מתחת לגיל 18.

לא קיים מידע לגבי בטיחות ויעילות השימוש בתרופה זאת בילדים ומתבגרים מתחת לגיל 18.

אינטראקציות/תגובות בין תרופתיות:

אם אתה לוקח או אם לקחת לאחרונה תרופות אחרות, כולל תרופות ללא מרשם ותוספי תזונה, ספר על כך לרופא או לרוקח.

בפרט, דווח לרופא או לרוקח:

- אם אתה נוטל, נטלת לאחרונה או עשוי ליטול תרופות המשפיעות על מערכת החיסון. הסיבה לכך היא שתופעות אלו עלולות להיות בעלות השפעה נוספת על מערכת החיסון.
- אם אתה מתכנן לקבל חיסונים כלשהם (ראה "אזהרות מיוחדות הנוגעות לשימוש בתרופה" לעיל).

היריון והנקה

אם את בהיריון או מניקה, חושבת שאת עשויה להיות בהיריון או מתכננת להרות, היוועצי ברופא טרם השימוש בתרופה זו.

היריון

עליך להימנע מלהרות במהלך השימוש בקייסימפטה ובמשך 6 חודשים לאחר הפסקת השימוש בה.

אם קיימת אפשרות לכך שתהרי, עליך להשתמש באמצעי מניעה יעיל במהלך הטיפול ובמשך 6 חודשים לאחר הפסקת הטיפול בקייסימפטה. היוועצי ברופא לגבי האפשרויות הזמינות.

אם הרית או אם את חושבת שאת עשויה להיות בהיריון במהלך הטיפול או בטווח של 6 חודשים לאחר המנה האחרונה, דווחי לרופא באופן מיידי. הרופא ישוחח עמך על הסיכונים הפוטנציאליים של קייסימפטה להיריון. הסיבה לכך היא שקייסימפטה יכולה להפחית את מספר תאי החיסון (תאי B) הן באם והן בעובר. הרופא צריך לדווח על הריון לחברת נוברטיס. גם את יכולה לדווח על הריוןך באמצעות פנייה לנציג המקומי של נוברטיס (ראי פרק 6), בנוסף לפנייה לרופא.

הנקה

קייסימפטה יכולה לעבור לחלב אם. שוחחי עם הרופא לגבי התועלות והסיכונים בטרם תניקי את תינוקך במהלך השימוש בקייסימפטה.

מתן חיסון לתינוקות

היוועצי ברופא או הרוקח טרם מתן חיסון לתינוק שלך אם השתמשת בקייסימפטה במהלך הריוןך (ראי "אזהרות מיוחדות הנוגעות לשימוש בתרופה" לעיל).

נהיגה ושימוש במכונות
קיסמימפטה אינה צפויה להשפיע על יכולתך לנהוג ולהשתמש במכונות.

מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה
תרופה זו מכילה פחות מ- 1 מילימול נתרן (23 מ"ג) למנה, לפיכך היא למעשה "נטולת נתרן".

3. כיצד להשתמש בקיסמימפטה

יש להשתמש בתכשיר תמיד בהתאם להוראות הרופא.
עלייך לבדוק עם הרופא או הרוקח אם אינך בטוח בנוגע למינון ולאופן הטיפול בתכשיר.
קיסמימפטה ניתנת בהזרקה תת-עורית (מתחת לעור).
ההזרקה הראשונה צריכה להתבצע תחת הנחיית איש צוות רפואי.
עטי קיסמימפטה מוכנים לשימוש מיועדים לשימוש חד פעמי בלבד.
להוראות מפורטות לגבי אופן ההזרקה של קיסמימפטה, ראה "הוראות לשימוש בעט קיסמימפטה מוג Sensoready"
בסוף עלון זה.
אתה יכול להשתמש בקיסמימפטה בכל שעה של היום (בוקר, אחר הצהריים או ערב).

באיזו כמות של קיסמימפטה יש להשתמש ובאיזו תדירות יש להשתמש בה
המינון ואופן הטיפול יקבעו על ידי הרופא בלבד.

אין לעבור על המנה המומלצת על ידי הרופא.

המינון המקובל בדרך כלל:

- מינון התחלתי של 20 מ"ג קיסמימפטה הניתנת ביום הטיפול הראשון (שבוע 0) ולאחר שבוע 1 ושבעיים (שבוע 1 ושבוע 2). לאחר 3 ההזרקות הראשונות הללו, אין הזרקה בשבוע שלאחר מכן (שבוע 3).
- החל משבוע 4 ולאחר מכן אחת לחודש, המינון המומלץ הוא 20 מ"ג קיסמימפטה.

מועד	מינון
שבוע 0 (יום הטיפול הראשון)	20 מ"ג
שבוע 1	20 מ"ג
שבוע 2	20 מ"ג
שבוע 3	ללא הזרקה
שבוע 4	20 מ"ג
אחת לחודש לאחר מכן	20 מ"ג

כמה זמן יש להשתמש בקיסמימפטה

המשך להשתמש בקיסמימפטה אחת לחודש במשך פרק הזמן שנרשם לך על ידי הרופא.

הרופא יבדוק את מצבך באופן סדיר על מנת לקבוע האם הטיפול משיג את ההשפעה הרצויה.

אם יש לך שאלות לגבי משך השימוש בקיסמימפטה, פנה לרופא.

אם נטלת בטעות מינון גבוה יותר

אם הזרקת יותר מדי קיסמימפטה, צר קשר עם הרופא באופן מיידי.

אם שכחת להשתמש בקיסמימפטה

על מנת להפיק את התועלת המלאה מקיסמימפטה, חשוב שתקבל כל זריקה בזמן.
אם שכחת זריקה של קיסמימפטה, עליך להזריק לעצמך בהקדם האפשרי. אין להמתין עד למנה המתוכננת הבאה. יש לחשב את מועדי ההזרקות העתידיות מהיום שבו הזרקת מנה זו ולא על סמך לוח הזמנים המקורי (ראה גם "באיזו כמות של קיסמימפטה יש להשתמש ובאיזו תדירות יש להשתמש בה" לעיל).

אם אתה מפסיק להשתמש בקיסמימפטה

אין להפסיק את השימוש בקיסמימפטה, או לשנות את המינון מבלי לשוחח עם הרופא.
יש להתמיד בטיפול כפי שהומלץ על ידי הרופא.

גם אם חל שיפור במצב בריאותך, אין להפסיק הטיפול בתרופה ללא התייעצות עם הרופא. תופעות לוואי מסוימות יכולות להיות קשורות לרמה נמוכה של תאי B בדמך. לאחר הפסקת הטיפול בקיסמימפטה, רמת תאי B בדמך תעלה בהדרגה לרמה תקינה. תהליך זה יכול להימשך מספר חודשים. במהלך פרק זמן זה, חלק מתופעות הלוואי המתוארות בעלון זה עדיין עלולות להתרחש.

אין ליטול תרופות בחושך! בדוק התווית והמנה בכל פעם שהינך לוקח תרופה. הרכב משקפיים אם הינך זקוק להם.

אם יש לך שאלות נוספות לגבי השימוש בתרופה זו, פנה לרופא או לרוקח.

4. תופעות לוואי

כמו בכל תרופה, השימוש בתרופה זו עלול לגרום לתופעות לוואי בחלק מהמשתמשים. אל תיבהל למקרא רשימת תופעות הלוואי. ייתכן שלא תסבול מאף אחת מהן.

תופעות הלוואי של קיסמימפטה מפורטות להלן. אם אחת מתופעות לוואי אלו מחמירה, דווח לרופא.

שכיחות מאוד (עלולות להופיע ביותר מ-1 מתוך 10 אנשים)

- זיהומים בדרכי הנשימה העליונות, עם תסמינים כגון כאב גרון ונזלת
- תגובות הקשורות להזרקה, כגון חום, כאבי ראש, כאבי שרירים, צמרמורת ועייפות – תופעות אלו בדרך כלל מתרחשות במהלך 24 שעות לאחר הזרקה קיסמימפטה, במיוחד לאחר ההזרקה הראשונה
- זיהומים בדרכי השתן
- תגובות במקום ההזרקה, כגון אודם, כאב, גרד ונפיחות במקום ההזרקה

שכיחות (עלולות להופיע בעד 1 מתוך 10 אנשים)

- ירידה ברמת חלבון המכונה אימונוגלובולין M בדם, אשר מסייע בהגנה מפני זיהומים
- הרפס באזור הפה

אם הופיעה תופעת לוואי, אם אחת מתופעות הלוואי מחמירה, או כאשר אתה סובל מתופעת לוואי שלא צוינה בעלון, עליך להתייעץ עם הרופא.

ניתן לדווח על תופעות לוואי למשרד הבריאות באמצעות לחיצה על הקישור "דיווח על תופעות לוואי עקב טיפול תרופתי" שנמצא בדף הבית של אתר משרד הבריאות (www.health.gov.il) המפנה לטופס המקוון לדיווח על תופעות לוואי, או ע"י כניסה לקישור: <https://sideeffects.health.gov.il/>

5. איך לאחסן את התרופה?

מנע הרעלה! תרופה זו וכל תרופה אחרת יש לשמור במקום סגור מחוץ להישג ידם וטווח ראייתם של ילדים ו/או תינוקות ועל ידי כך תמנע הרעלה. אל תגרום להקאה ללא הוראה מפורשת מהרופא. אין להשתמש בתרופה אחרי תאריך התפוגה (exp. date) המופיע על גבי האריזה. תאריך התפוגה מתייחס ליום האחרון של אותו חודש.

תנאי אחסון: יש לשמור את העט בקופסת הקרטון החיצונית על מנת להגן מפני אור. יש לאחסן במקרר (2°C – 8°C). אין להקפיא.

אין להשתמש בתרופה זו אם אתה מבחין בכך שהתמיסה מכילה חלקיקים הנראים לעין או אם היא עכורה.

6. מידע נוסף

נוסף על המרכיב הפעיל התרופה מכילה גם:

Arginine, sodium acetate trihydrate, sodium chloride, polysorbate 80, disodium edetate dihydrate, hydrochloric acid (for pH adjustment) and water for injections.

כיצד נראית התרופה ומה תוכן האריזה

- קיסמימפטה הינה תמיסה צלולה עד מעט עכורה, חסרת צבע עד צהוב-חום חיוור.
- כל אריזה מכילה מזרק אחד מוכן לשימוש, לשימוש חד פעמי.

היבואן וכתובתו: נוברטיס ישראל בע"מ, ת"ד 7126, תל אביב.

אושר ביולי 2021.

מספר רישום התרופה בפנקס התרופות הממלכתי במשרד הבריאות: 167-85-36656-00

לשם הפשטות ולהקלת הקריאה עלון זה נוסח בלשון זכר. על אף זאת, התרופה מיועדת לבני שני המינים.

הוראות לשימוש בעט קיסימפטה מסוג Sensoready

חשוב כי תבין הוראות שימוש אלו ותפעל על פיהן טרם הזרקת קיסימפטה. שוחח עם הרופא, הרוקח או האחיות אם יש לך שאלות כלשהן בטרם תשתמש בקיסימפטה בפעם הראשונה.

זכור:

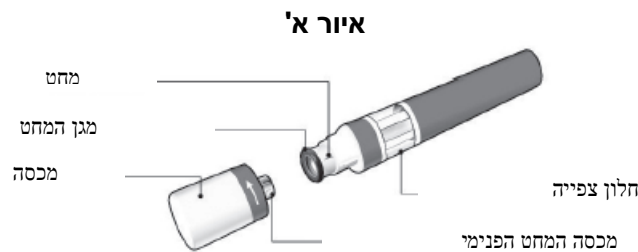
- **אין להשתמש בעט אם האטם על קופסת הקרטון החיצונית או האטם על העט שבור.** שמור את העט בקופסה הקרטון החיצונית האטומה עד אשר תהיה מוכן להשתמש בו.
- **אין לנער את העט.**
- אם הפלת את העט, **אין להשתמש בו** אם הוא נראה פגום או אם הפלת אותו לאחר שהמכסה הוסר ממנו.
- יש לפנות את העט המשומש מיד לאחר השימוש. **אין לעשות שימוש חוזר בעט.** ראה "כיצד עלי לפנות עט קיסימפטה משומש מסוג Sensoready?" בסוף הוראות שימוש אלו.

כיצד עלי לאחסן קיסימפטה?

- יש לאחסן את קופסת הקרטון של העט במקרר, בין 2°C ל- 8°C .
- יש לשמור את העט בקופסת הקרטון המקורית עד אשר יהיה מוכן לשימוש על מנת להגן מפני אור.
- **אין להקפיא את העט.**

יש לשמור קיסימפטה הרחק מטווח ראייתם והישג ידם של ילדים.

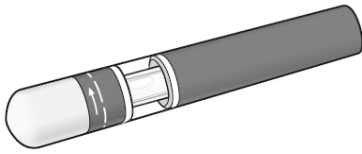
חלקי עט קיסימפטה מסוג Sensoready (ראה איור א')

עט קיסימפטה מסוג Sensoready מוצג לאחר הסרת המכסה. **אין להסיר את המכסה עד אשר תהיה מוכן להזריק.**

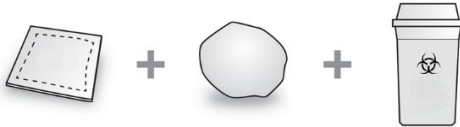
למה אתה זקוק לצורך ההזרקה:
כלול בקופסת הקרטון:

איור ב'

- עט קיסימפטה חדש מסוג Sensoready (ראה איור ב').

איור ג'

- לא כלול בקופסת הקרטון (ראה איור ג'):
• 1 מגבון אלכוהול
• 1 כדור צמר גפן או גזה
• מכל פסולת חדה

ראה "כיצד עלי לפנות עט קיסימפטה משמש מסוג Sensoready?" בסוף הוראות שימוש אלו.

לפני ההזרקה:

הוצא את העט מהמקרר 15 עד 30 דקות לפני ההזרקה על מנת לאפשר לו להגיע לטמפרטורת החדר.

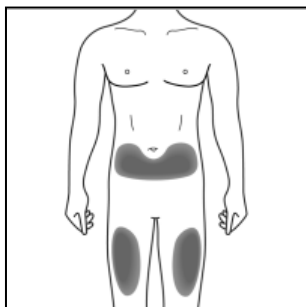
איור ד'

שלב 1. בדיקות בטיחות חשובות לפני ההזרקה (ראה איור ד'):

- הבט דרך חלון הצפייה. הנזל צריך להיות צלול עד מעט עכור.
אין להשתמש בו אם הנזל מכיל חלקיקים הנראים לעין או אם הוא מעונן. ייתכן שתראה בועת אוויר קטנה, זוהי תופעה נורמלית.
  - הבט **בתאריך התפוגה (EXP)** על העט שברשותך. **אין להשתמש** בעט אם תאריך התפוגה חלף.
- פנה לרוקח או לאיש צוות רפואי אם העט שברשותך נכשל באחת הבדיקות הנ"ל.

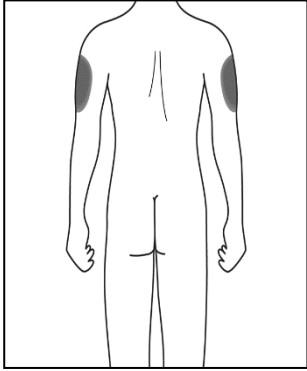
איור ה'

שלב 2. בחר את מקום ההזרקה:

- המקום המומלץ הוא האזור הקדמי של הירכיים. אתה יכול להשתמש גם באזור הבטן התחתונה, אך **לא** באזור של 5 ס"מ סביב הטבור (ראה איור ה').
- בחר מקום שונה בכל פעם שבה אתה מזריק קיסימפטה.
- **אין להזריק** לתוך אזורים בהם העור רגיש, חבול, אדום, מכוסה בקשקשים או קשה. יש להימנע מאזורים עם צלקות או סימני מתיחה או אתרים מזוהמים.

**איור ו'
(מטפל ואיש צוות רפואי בלבד)**

- אם מטפל או איש צוות רפואי נתן לך את הזריקה, הם יכולים להזריק גם לתוך האזור החיצוני של הזרוע העליונה (ראה איור ו').

איור ז'

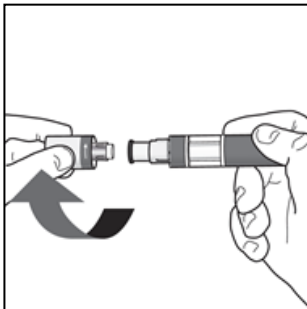

שלב 3. נקה את מקום ההזרקה:

- רחץ את ידיך במים וסבון.
- נקה את מקום ההזרקה באמצעות מגבון האלכוהול בתנועה סיבובית. הנח לו להתייבש לפני ההזרקה (ראה איור ז').
- אין לגעת שוב באזור שנוקה לפני ההזרקה.

ההזרקה

איור ח'

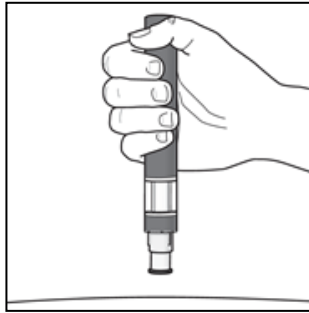

שלב 4. הסר את המכסה:

- יש להסיר את המכסה רק כאשר תהיה מוכן להשתמש בעט.
- הסר את המכסה באמצעות סיבוב בכיוון החץ (ראה איור ח').
- השלך את המכסה. אין לנסות להחזיר את המכסה למקומו.
- השתמש בעט בטווח של 5 דקות מהסרת המכסה.

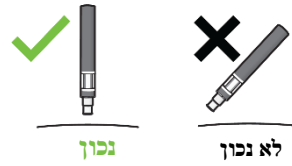
ייתכן כי תראה מספר טיפות תרופה היוצאות מן המחט. זוהי תופעה נורמלית.

איור ט'

שלב 5. אחוז בעט:

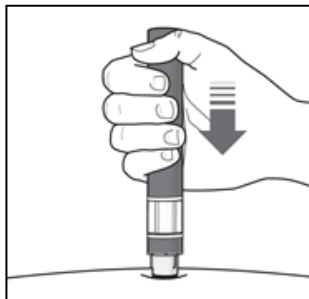
- אחוז בעט ב- 90 מעלות כלפי מקום ההזרקה שנוקה (ראה איור ט').

חשוב: במהלך ההזרקה תשמע 2 נקישות רמות:

- הנקישה הראשונה מציינת כי ההזרקה החלה.
- הנקישה השנייה תציין כי ההזרקה כמעט הסתיימה. עליך להמשיך לאחוז בעט בחוזקה כנגד העור עד אשר **הסמן הירוק** ימלא את החלון ויפסיק לנוע.

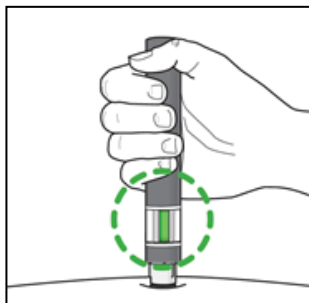
איור י'

שלב 6. תחילת ההזרקה:

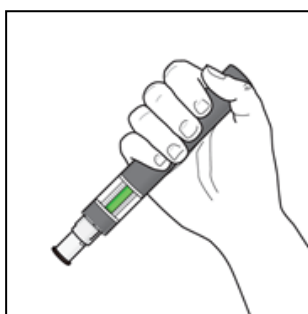
- לחץ על העט בחוזקה כנגד העור על מנת להתחיל בהזרקה (ראה איור י').
- הנקישה הראשונה מציינת כי ההזרקה החלה.
- המשך לאחוז בעט בחוזקה כנגד העור.
- הסמן הירוק מראה את התקדמות ההזרקה.

איור יא'

שלב 7. סיום ההזרקה:

- הקשב לנקישה השנייה. הדבר מציין כי ההזרקה כמעט הסתיימה.
- בדוק האם הסמן הירוק מילא את החלון והפסיק לנוע (ראה איור יא').
- כעת ניתן להוציא את העט (ראה איור יב').

איור יב'

לאחר ההזרקה:

- אם הסמן הירוק אינו ממלא את החלון, משמעות הדבר היא שלא קיבלת את המנה המלאה. פנה לרופא או לחוקה, אם הסמן הירוק אינו נראה לעין.
- תיתכן כמות דם קטנה במקום ההזרקה. אתה יכול ללחוץ כדור צמר גפן או גזה, על פני מקום ההזרקה ולהחזיק במשך 10 שניות. אין לשפשף את מקום ההזרקה. אתה יכול לכסות את מקום ההזרקה בפלסטר קטן, אם הדימום נמשך.

כיצד עלי לפנות עט קיסימפטה משומש מסוג Sensoready?

איור יג'

שלב 8. פינוי עט קיסימפטה מסוג Sensoready:

- יש לפנות את העט המשומש למכל פסולת חדה (דהיינו, מכל עמיד בפני ניקוב הניתן לסגירה או מכל דומה) (ראה איור יג').
- לעולם אל תנסה לעשות שימוש חוזר בעט.

יש לשמור את מכל הפסולת החדה הרחק מטווח ראייתם והישג ידם של ילדים.